

У першій групі (застосування лише мазі) у всіх тварин регресія папілом наставала лише на 14–16-ту добу, а їх повне відпадання – на 22–24-ту. Однак упродовж 2–3 місяців у двох тварин було виявлено рецидив захворювання.

Таким чином, за лікування папіломатозу вимені у корів найефективнішим виявилось комплексне лікування, в якому поєднано препарати місцевої противірусної дії із патогенетичною та стимулювальною терапією.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мисак А.Р. Папіломатоз ВРХ. Поширення хвороби та ефективність лікувальних заходів у господарствах західного регіону України. *Вет. медицина України*. 2010. № 10. С. 34–37.
2. Гамота А.А., Завірюха В.І., Крупник Я.Г., Мисак А.Р. Пухлини тварин: етіологія, патогенез, діагностика, комплексна терапія. Львів: Галицька видавнича спілка. 2007. 168 с.
3. Morter R.L., Horstman L. Cattle Diseases: Cattle Warts, Bovine Papillomatosis. *The Beef Blog*. 2007. URL: <http://purduephil.wordpress.com/2007/12/04/cattle-diseases-cattle-warts-bovine-papillomatosis/>.

УДК: 619:617.271:636.7

ЯЦЕНКО А.В., магістрант

Науковий керівник – **ЯРЕМЧУК А.В.**, канд. вет наук.

Білоцерківський національний аграрний університет

МЕТОДИ МІСЦЕВАОЇ ПРОФІЛАКТИКИ ГНІЙНИХ УСКЛАДНЕНЬ ЗА ОПЕРАТИВНОГО ЛІКУВАННЯ ПЕРЕЛОМІВ КІСТОК У СОБАК

Місцеве застосування мазі «Левосин» за комплексної терапії при місцевому лікуванні ран після остеосинтезу трубчастих кісток у собак, дає нам можливість в середньому на 5 діб вкоротити час лікування при переломах плечової та стегнової кісток і на 4 доби при травмуванні передпліччя та гомілки.

Місцева дія мазі «Левосин» сприяє швидкому очищенню ділянки оперативного втручання, та створює оптимальні умови для росту молодих грануляцій і проведення її раннього закриття до 5–6 доби відстроченими швами.

Ключові слова: мазь «Левосин», післяопераційні рани у собак, собаки, переломи кісток, оперативний остеосинтез.

Переломи є поширеним і серйозним травматичним ушкодженням. Загоєння переломів є тривалим і складним процесом, і його остеогенез і час загоєння залежать від різноманітних факторів (таких як кровопостачання, стабільність і запалення), причому 5–10% переломів не живаються. Основними місцями перелому у собак є стегно та гомілка і передпліччя, причому перелом в ділянці стегна є найбільш серйозним.

Проведений аналіз літератури засвідчує істотну поширеність патології кісток у собак і її є різноманітне походження. В основному зустрічаються переломи у довгих трубчастих кістках, які здебільшого виникають за причинами етіологічного травматизму та недогляду. Часто проведення відновного посттравматичного остеогенезу ускладнюється нашаруванням інфекційно-запальних процесів у формі остеомієлітів, що обов'язково вимагає додаткової антибактеріальної терапії.

Тому, зважаючи на істотне поширення переломів кісток в різних ділянках та їх ускладнення у собак виникає потреба у подальшому широкому клініко-експериментальному обґрунтуванні прогностичних критеріїв і корегування запально-регенеративної реакції та одночасної стимуляції відновного остеогенезу, практичне удосконалення методик оперативного втручання й розробка робочих схем для профілактики ускладнень при загоєнні.

Для організації виконання дослідної частини нами було створено дві групи тварин: перша – мала закриті переломи кісток (плечової чи стегнової), n=12, друга – закриті переломи ділянок (передпліччя чи гомілки), n=10, у обох груп тварин нами було виділено дослідну й контрольну групи.

Оперативне лікування за методикою проводилося на 2-й чи 3-й день після перелому. Після оперативного втручання ділянка перелому у тварин обох груп дренировалася пасивним трубчастим поліхлорвініловим дренажем. Після антисептичної обробки у дослідних тварин використовувалася мазь “Левосин” 1 раз на добу у контрольній лінімент стрептоциду, застосовували обидві мазі 3–7 днів до повного припинення ексудації та ознак запалення ранові дефекти закривалися швом.

Клінічна картина ділянки переломів до початку оперативного втручання характеризувалася істотним набряком тканин, патологічною рухомістю і значною болючістю.

На 10-у добу лікування у групі контрольних тварин реєстрували незначний набряк країв рани і їх малорухливість. Стінки ран рівномірно вкривалися великозернистими грануляціями. До 8–10-ї добу в залежності від стану ран видалялися дренажі у контрольній групі тварин. Рани закривали глухим швом на 10–12 добу за умови повного припинення ексудації.

У дослідній групі тварин до 10-ї доби поступово зросталися краї рани, спадав набряк і ознаки запалення, зменшувалася болючість.

Швидкий та позитивний клінічний ефект в даному випадку обумовлений очищенням ділянки перелому, локалізацією ознак запалення і ранньою на цьому фоні регенерацією.

Таким чином, використання у комплексній терапії мазі “Левосин” за лікування ран після остеосинтезу переломів трубчастих кісток собак дає нам можливість на 5 діб, в середньому, зменшити тривалість лікування за переломів плечової і стегнової кісток та на 4 доби за переломів кісток передпліччя та гомілки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ACOG Committee on Clinical Practice Guidelines–Gynecology. Management of Postmenopausal Osteoporosis: ACOG Clinical Practice Guideline No. 2. Obstet. Gynecol. 2022. 139. P. 698–717.

2. Структура осколкових переломів довгих трубчастих кісток у собак за принципами класифікації АО/ASIF (24 клінічні випадки) / В.О. Чемеровський та ін. Науковий вісник ветеринарної медицини. 2022. Вип. 1. С. 179–187.

УДК 619:617.57–08:636.2

КОНДРАТЮК С.П., магістрант

Науковий керівник – **РУБЛЕНКО С.В.**, д-р. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ НЕСТЕРОЇДНИХ ПРОТИЗАПАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ГРУПИ КОКСИБІВ ЗА ОСТЕОАРТРОЗІВ У СОБАК

Представлено результати досліджень щодо застосування двох протоколів лікування остеоартритів у собак. Більш ефективними виявилися результати досліджень першої групи де застосовували НПЗП – «Трококсил» у комбінації з хондропротектором «Фітовіт».

Ключові слова: остеоартроз, собаки, біль, клульгавість, нестероїдні протизапальні препарати, Трококсил, Фітовіт, «Сімалджекс».

Остеоартрит є основною причиною болю, кульгавості та захворюваності не лише у собак, а й людей, у всьому світі [1]. Це багатофакторне, прогресуюче, дегенеративне захворювання синовіальних суглобів, яке вражає не лише суглобовий хрящ, але й інші структури всередині конкретного синовіального суглоба. Деградація суглобового хряща, склероз субхондральної кістки, остеофітоз, різний ступінь синовіту, дегенерація менісків і зв'язок є ознаками процесу захворювання. Проте ще багато чого потрібно зрозуміти щодо основного патогенезу остеоартриту [2].

Дана патологія, у собак, найчастіше виникає в результаті провокуючих факторів, таких як дисплазія тазостегнового (кульшового) суглоба, дисплазія ліктя, захворювання хрестоподібної зв'язки, вивих надколінка, вади розвитку кінцівок і переломи суглобів. У свій